

Ordin nr. 1134 din 13/01/2006
pentru aprobarea Regulamentului privind planificarea, pregătirea, organizarea,
desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție ale serviciilor de urgență
profesioniste

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 50 din 19/01/2006

Având în vedere prevederile art. 28 din Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.490/2004, și ale art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 1.492/2004 privind principiile de organizare, funcționare și atribuțiile serviciilor de urgență profesioniste,

în temeiul art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 604/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. - Se aprobă Regulamentul privind planificarea, pregătirea, organizarea, desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție ale serviciilor de urgență profesioniste, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. - Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și inspectoratele pentru situații de urgență județene și al municipiului București vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. - La data intrării în vigoare a prezentului ordin, prevederile Regulamentului nr. 950/1999 privind activitățile de prevenire a incendiilor și de intervenție a pompierilor militari se abrogă.

Art. 4. - Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul administrației și internelor,
Alexandru Mircea,
secretar de stat

București, 13 ianuarie 2006.
Nr. 1.134.

REGULAMENT
privind planificarea, pregătirea, organizarea, desfășurarea
și conducerea acțiunilor de intervenție ale serviciilor
de urgență profesionale

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. - Activitatea de intervenție, desfășurată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare Inspectorat General, și structurile subordonate reprezintă o componentă principală a sistemului integrat de măsuri tehnice și organizatorice, planificate și realizate potrivit legii, pentru răspunsul oportun și calificat în situații de urgență.

Art. 2. - Unitățile subordonate Inspectoratului General sunt structuri de intervenție abilitate în managementul situațiilor de urgență și desfășoară activități de intervenție în localități, la operatori economici, în instituții publice, la persoane fizice și juridice, indiferent de forma de proprietate din zona de competență și raioanele de intervenție, potrivit prevederilor prezentului regulament.

Art. 3. - La nivel național, activitatea de intervenție este coordonată de Centrul Operațional Național, care elaborează concepția generală privind planificarea, pregătirea, organizarea și desfășurarea acțiunilor de răspuns și procedurile specifice de intervenție, pe tipuri de risc potențial generatoare de situații de urgență.

Art. 4. - (1) La nivel teritorial unitățile¹⁾, prin centrele operaționale, elaborează concepția specifică privind planificarea, pregătirea, organizarea și desfășurarea acțiunilor de răspuns în situații de urgență, la localități, obiective, instituții publice, construcții cu aglomerări de persoane și operatori economici sursă de risc din zona de competență.

(2) Concepția specifică privind planificarea, pregătirea, organizarea și desfășurarea acțiunilor de răspuns se elaborează pe baza concepției generale elaborate de Centrul Operațional Național.

¹⁾ Prin unități, în contextul prezentului regulament, în afara cazurilor în care se nominalizează, se înțelege: Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, inspectorat, grup de intervenție și unitatea specială de intervenție în situații de urgență.

Art. 5. - (1) În organizarea, desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție, unitățile și subunitățile²⁾ aplică următoarele principii de bază: al organizării teritorial-administrative, al deconcentrării și descentralizării responsabilității, al corelării cerințelor cu resursele, al cooperării, al legalității și solidarității.

(2) În acest sens se au în vedere:

- a) prevenirea, în măsura în care este posibil, și limitarea efectelor situațiilor de urgență;
- b) prioritatea protecției și salvării vieții în situații de urgență;
- c) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;
- d) asumarea responsabilității gestionării situațiilor de urgență;
- e) cooperarea la nivel interjudețean, regional, național și internațional cu organisme și organizații similare;
- f) transparența activităților desfășurate pentru gestionarea situațiilor de urgență, astfel încât acestea să nu conducă la agravarea efectelor produse;
- g) continuitatea și răspunsul gradual în activitățile de gestionare a situațiilor de urgență;
- h) operativitatea, conlucrarea activă și subordonarea ierarhică și operațională a structurilor de intervenție specializate.

²⁾ Prin subunitate, în afara cazurilor în care se nominalizează, se înțelege: detașament special, detașament, secție, stație, pichet, gardă de intervenție, echipă de intervenție.

Art. 6. - Activitățile de pregătire a intervenției desfășurate de unități se planifică și se evaluează, de regulă, trimestrial și ori de câte ori evoluția situației operative din zona de competență o impune, după indicatori fizici și de performanță, corespunzător normelor în vigoare. La nivelul subunităților activitatea de pregătire a intervenției se realizează lunar și ori de câte ori situația operativă o impune.

Art. 7. - Pentru planificarea activităților de pregătire a intervențiilor desfășurate de unități se ține seama de importanța instituțiilor publice și a operatorilor economici, de capacitatea de răspuns în situații de urgență a acestora și a localităților, de evoluția previzibilă a situației operative, precum și de forțele și mijloacele de intervenție profesionale și voluntare avute la dispoziție.

Art. 8. - În conducerea activităților și acțiunilor de intervenție se respectă atât ierarhizarea prevăzută în statele de organizare și în regulamentele de organizare și funcționare ale unităților, cât și ierarhizarea operativă precizată în prezentul regulament.

Art. 9. - (1) Inspectorii șefi/comandanții unităților și subunităților răspund de aplicarea prevederilor prezentului regulament și au obligația de a acționa pentru identificarea, particularizarea și aplicarea procedurilor specifice de intervenție, pe tipuri de risc, precum și pentru perfecționarea formelor, metodelor și tehnicilor specifice de intervenție în vederea creșterii nivelului de performanță în gestionarea situațiilor de urgență.

(2) Principiile pe care trebuie să le respecte formele, metodele și tehnicile de intervenție sunt: principiul siguranței individuale și colective; principiul eficienței operative; principiul oportunității aplicării procedurilor în succesiunea acțiunilor de intervenție.

Art. 10. - Validarea și generalizarea inovațiilor în domeniul procedurilor, formelor, metodelor și tehnicilor de intervenție, propuse de către inspectoratele județene, se efectuează de către o comisie din cadrul Inspectoratului General, care le apreciază și le testează, hotărând introducerea lor în uzul general.

CAPITOLUL II

Planificarea, pregătirea, organizarea și desfășurarea intervenției

SECȚIUNEA I

Planificarea acțiunilor de intervenție

Art. 11. - Planificarea activităților de pregătire a intervențiilor cuprinde următoarele etape:

a) inițierea planificării: stabilirea scopurilor și obiectivelor; executarea recunoașterilor în teren; identificarea direcțiilor principale de concentrare a efortului; însușirea misiunii; stabilirea principalelor elemente necesare planificării acțiunilor de intervenție rezultate din analiza situației și elaborarea documentației specifice;

b) orientarea personalului implicat în planificarea acțiunii de intervenție și transmiterea dispozițiilor preliminare;

c) elaborarea concepției: stabilirea etapelor și fazelor de intervenție, în funcție de evoluția probabilă a situațiilor de urgență; definirea obiectivelor (niveluri, acțiuni, termene); crearea de scenarii pe baza acțiunilor de dezvoltare, a premiselor referitoare la condițiile viitoare (completarea alternativelor față de obiectivele urmărite; identificarea și alegerea alternativei de acțiune optime și care recomandă planul de acțiune ce urmează să fie aplicat); selectarea cursului optim de acțiune și stabilirea dispozitivului de intervenție; luarea deciziei și precizarea/transmiterea acesteia la structurile proprii și cele de cooperare;

d) elaborarea planului acțiunii: planificarea acțiunilor forțelor și mijloacelor structurilor profesionale și private, precum și a celor abilitate pentru asigurarea funcțiilor de sprijin; organizarea sistemului de comunicații și informatică; identificarea și planificarea elementelor de cooperare; planificarea logisticii; planificarea asigurării acțiunilor și protecției subunităților și formațiunilor; determinarea locului și rolului inspectoratului și ale subunităților în raport cu obiectivele preconizate, prin evaluarea stadiului curent față de starea de lucruri dorite în viitor; formularea planurilor de sprijin; elaborarea documentelor necesare întocmirii planificării acțiunilor (program de măsuri, plan de muncă, planuri de intervenție, plan de acțiune, fișe operative, grafice de acțiuni etc.); aplicarea planului și evaluarea rezultatului (stabilirea de măsuri corective în cazul abaterii de la obiectivele planificate);

e) revederea planului acțiunilor de intervenție, cercetarea, completarea și modelarea acestora în vederea reluării ciclului.

Art. 12. - Planificarea acțiunilor de intervenție este atributul prim-adjunctului inspectorului-șef (similar) și este inițiată pe baza ordinului primit de la eșalonul superior sau din proprie inițiativă, ca răspuns la evenimentele și/sau la acțiunile ce au loc în zona de competență.

Art. 13. - Planificarea și activitățile de pregătire a intervenției se desfășoară la ordinul inspectorului-șef.

SECȚIUNEA a II-a

Principiile și pregătirea acțiunilor de intervenție

Art. 14. - Activitățile desfășurate de unități și subunități în situații de urgență și pe timpul stărilor potențial generatoare de situații de urgență constituie acțiuni de intervenție.

Art. 15. - Acțiunile de intervenție se pregătesc și se execută pe baza următoarelor principii:

a) pregătirea și conducerea într-o concepție unitară a acțiunilor, pe bază de planuri și proceduri întocmite din timp, care se completează și se actualizează la specificul situațiilor create;

b) concentrarea efortului principal pentru salvarea vieții, bunurilor materiale și protecția mediului;

c) economia de forțe și mijloace prin întrebuintarea graduală și eficientă a acestora pe tipuri de urgențe, pe etape, subetape de acțiune și pe schimburi, potrivit scopului și complexității misiunilor, în funcție de amploarea situațiilor de urgență;

d) organizarea și executarea oportună a manevrei de forțe și mijloace în scopul concentrării efortului principal dintr-un raion (punct de lucru, obiectiv, sector) în altul, pe timpul acțiunilor de intervenție, în funcție de evoluția situației operative;

e) realizarea și menținerea cooperării neîntrerupte între forțele participante la acțiunile de intervenție, precum și cu alte structuri existente în zonă și solicitate în sprijin;

f) conducerea continuă, fermă, suplă și oportună a acțiunilor de intervenție;

g) asigurarea acțiunilor de intervenție;

h) menținerea unei capacități permanente de răspuns prin constituirea unei rezerve de forțe și mijloace.

Art. 16. - La nivel național conducerea activităților de pregătire a intervenției se realizează ierarhic de către personalul inspectorului general.

Art. 17. - Principalele activități și măsuri pregătitoare care se execută sunt:

a) stabilirea și luarea în evidență pentru intervenție a obiectivelor și localităților din zona de competență, precum și stabilirea raioanelor în care se angajează forțele și mijloacele de intervenție;

b) determinarea tipurilor de risc și caracteristicilor operative ale zonei de competență (raionului de intervenție, obiectivului);

c) elaborarea concepției probabile de acțiune;

d) organizarea măsurilor specifice de protecție;

e) pregătirea psihologică a personalului;

f) organizarea cooperării între subunitățile proprii, între unitate/subunitate cu serviciile voluntare sau private pentru situații de urgență, precum și cu celelalte forțe care participă la acțiunile de intervenție;

g) organizarea activității de informare publică;

h) organizarea conducerii și a sistemului de comunicații și informatică;

i) organizarea serviciului operativ și pregătirea pentru intervenție a personalului și a tehnicii specifice;

j) verificarea gradului de încadrare și dotare a serviciilor profesionale pentru intervenție;

k) verificarea gradului de pregătire a obiectivelor și localităților pentru intervenție, prin exerciții și aplicații tactice.

Art. 18. - (1) Luarea în evidență a obiectivelor și localităților din zona de competență (raion de intervenție) este obligatorie și se execută în scopul culegerii datelor privind caracteristicile acestora.

(2) Culegerea, centralizarea și actualizarea datelor se asigură, în principal, prin executarea de studii, studii tactice, recunoașteri preliminare, precum și prin analiza documentațiilor tehnice de organizare, sistematizare și amenajare a teritoriului, a celor de proiectare și de executare a construcțiilor și instalațiilor, prin studiul documentelor de evidență ale direcției județene/a municipiului București de statistică și registrului comerțului, a altor documente ce pot asigura informațiile necesare elaborării concepției de acțiune și întrebuintării forțelor și mijloacelor în situații de urgență.

(3) Instituțiile și operatorii economici sunt obligate/obligăți să contacteze inspectoratele pentru situații de urgență (județene/municipiu) și să furnizeze, prin personalul specializat, datele necesare modificării concepției de acțiune, dacă, după elaborarea documentelor de pregătire a acțiunilor de intervenție, apar schimbări organizatorice, structurale sau tehnologice.

Art. 19. - (1) Caracteristicile operative ale zonei de competență se stabilesc prin centralizarea, prelucrarea și analizarea datelor obținute și se materializează în baza de date.

(2) Principalele caracteristici operative avute în vedere sunt următoarele:

a) existența tipurilor de risc generatoare de situații de urgență și consecințele acestora asupra populației, bunurilor, mediului și valorilor de patrimoniu;

b) caracteristicile fizico-geografice ale zonei de dispunere a unităților administrativ-teritoriale;

c) criteriile de performanță ale construcțiilor, instalațiilor și ale altor amenajări;

d) densitatea, mărimea și comportarea la foc sau la alte tipuri de risc a construcțiilor;

e) numărul și mărimea localităților, modul de amplasare în teritoriu și densitatea de locuitori a acestora;

f) timpii operativi de intervenție;

g) capacitatea de acțiune a forțelor proprii și a serviciilor de urgență voluntare sau private;

h) specificul intervențiilor, în funcție de natura situațiilor de urgență;

i) nivelul susținerii logistice a acțiunilor de intervenție.

Art. 20. - Elaborarea concepției de acțiune este principala activitate prin care se pregătește intervenția și se materializează în documentele operative de intervenție.

Art. 21. - Misiunile specifice de protecție în situații de urgență se organizează pe baza planurilor de acțiune/intervenție și/sau de cooperare, după caz, precum și în baza ordinelor de misiune primite.

Art. 22. - Organizarea și executarea neîntreruptă a cercetării au caracter centralizat și unitar și se realizează conform dispozițiilor eșalonului superior, precum și pe baza planurilor de cooperare întocmite din timp.

Art. 23. - Cercetarea se realizează, în scopul culegerii datelor și informațiilor referitoare la acțiunile de intervenție, de către persoane autorizate, numite special pentru această activitate.

Art. 24. - Organizarea sistemului de comunicații și informatic se realizează în scopul coordonării forțelor și mijloacelor pe timpul acțiunilor de intervenție, prin funcționarea într-un sistem unic a legăturilor radio, fir sau informatice, pe baza planului de comunicații al inspectorului-șef/comandantului și a dispozițiilor eșalonului superior.

Art. 25. - (1) Organizarea serviciului operativ, pregătirea pentru intervenție a personalului și a tehnicii specifice sunt obligatorii la toate eșaloanele.

(2) Organizarea serviciului operativ se realizează în scopul asigurării continuității în conducerea și coordonarea misiunilor, cunoașterii evoluției situației operative din zona de competență sau raionul de intervenție, precum și pentru menținerea permanentă a legăturii între eșaloane.

Art. 26. - În sprijinul activităților de pregătire a intervenției se adoptă și măsuri complementare.

Art. 27. - Măsurile complementare în sprijinul activităților de pregătire a intervențiilor se realizează prin: cunoașterea procedurilor de intervenție specifice și a planurilor de urgență proprii ale obiectivelor identificate ca sursă de risc; executarea serviciului de patrulare cu autospecialele de intervenție în zone și pe trasee cu număr mare de riscuri, în scopul reducerii timpului de răspuns; pregătirea obiectivelor, raioanelor, punctelor de lucru, precum și a localităților pentru intervenție.

Art. 28. - Pregătirea unităților și subunităților pentru intervenție presupune: pregătirea efectivelor, inclusiv din punct de vedere psihologic; pregătirea tehnicii și materialelor din dotare, prin întreținere și reparare.

Art. 29. - Pregătirea obiectivelor, raioanelor, punctelor de lucru, precum și a localităților presupune un ansamblu de măsuri luate din timp, în scopul asigurării prevenirii și protecției persoanelor, bunurilor materiale și mediului înconjurător în situații de urgență.

SECȚIUNEA a III-a **Organizarea intervenției**

Art. 30. - Organizarea intervenției serviciilor profesioniste pentru situații de urgență se realizează într-o concepție unitară și cuprinde organizarea teritoriului, acțiunilor și a personalului pentru intervenție.

Art. 31. - Organizarea teritoriului pentru intervenție constă în împărțirea teritoriului național în zone de competență, atribuite inspectoratelor/unităților prin hotărâre a Guvernului, iar pentru grupuri de intervenție și subunități se stabilesc zone de responsabilitate, raioane și obiective de intervenție, atribuite prin ordin al inspectorului general. Punctele de lucru se stabilesc prin ordin al comandantului subunității, în baza aprobării date de inspectorul-șef/comandantul unității, în cadrul zonelor de competență, zonelor de responsabilitate, raioanelor și/sau obiectivelor de intervenție. După caz, inspectorul general aprobă înființarea și funcționarea unor puncte de lucru în afara zonelor de competență stabilite de unitate.

Art. 32. - (1) În funcție de locul, natura, amploarea și evoluția evenimentului, intervențiile serviciilor profesioniste pentru situații de urgență sunt organizate astfel:

a) urgența I - asigurată de garda/gărzile de intervenție a/ale subunității în raionul (obiectivul) afectat;

b) urgența a II-a - asigurată de către subunitățile inspectoratului județean;

c) urgența a III-a - asigurată de către două sau mai multe unități limitrofe;

d) urgența a IV-a - asigurată prin grupări operative, dislocate la ordinul inspectorului general, al Inspectoratului General, în cazul unor intervenții de amploare și de lungă durată.

(2) Operațiunile de intervenție sunt executate în succesiune, pe urgențe, astfel:

a) În urgența I, de regulă, sunt cuprinse misiunile care trebuie executate de către structurile specializate, în scopul prevenirii agravării situației de urgență, limitării sau înlăturării, după caz, a consecințelor acestora, și se referă la:

1. deblocarea căilor de acces și a adăposturilor;

2. limitarea efectelor negative în cazul riscului iminent de prăbușire a unor construcții;

3. salvarea victimelor;

4. acordarea asistenței medicale de urgență;

5. descoperirea, identificarea și paza elementelor de muniție nefuncționale sau neexplodate;

6. limitarea și înlăturarea avariilor la rețelele de gospodărie comunală;

7. evacuarea și asigurarea măsurilor de adăpostire a populației și a sinistraților aflați în zonele supuse riscurilor;

8. stingerea incendiilor;

9. decontaminarea personalului, terenului, clădirilor și tehnicii;

10. asigurarea mijloacelor de subzistență.

b) În urgență a II-a se continuă acțiunile din urgența I, concentrându-se la locul evenimentului forțe și mijloace de intervenție, și se îndeplinesc toate celelalte misiuni specifice, până la terminarea acțiunilor de intervenție. Acestea se referă la:

1. dispersarea personalului și bunurilor proprii în afara zonelor supuse riscurilor complementare;

2. evacuarea, protejarea și, după caz, izolarea persoanelor contaminate;

3. asigurarea suportului logistic privind amenajarea și deservirea taberelor pentru sinistrați;

4. constituirea rezervei de mijloace de protecție individuală și colectivă;

5. decontaminarea personalului, terenului, clădirilor și tehnicii, dacă situația o impune;

6. executarea controlului contaminării radioactive, chimice și biologice a personalului și bunurilor proprii;

7. executarea controlului contaminării surselor de apă potabilă;

8. executarea controlului sanitar-epidemic în zonele de acțiune a forțelor și mijloacelor proprii;

9. asanarea terenului de muniția neexplodată, rămasă în urma conflictelor militare;

10. refacerea sistemului de alarmare și a celui de comunicații și informatică;

11. controlul și stabilirea măsurilor pentru asigurarea viabilității unor căi de comunicație, pentru transportul și accesul forțelor și mijloacelor de intervenție;

12. asigurarea mijloacelor de subzistență;

13. îndeplinirea altor misiuni stabilite prin lege.

(3) În cadrul urgențelor a III-a, asigurată de două sau mai multe unități limitrofe, și a IV-a, asigurată prin grupări operative, dislocate la ordinul inspectorului general, al Inspectoratului General, în cazul unor intervenții de amploare și de lungă durată, continuă să se execute acțiunile din primele două urgențe, în funcție de momentul în care s-au declarat, cu forțe și mijloace sporite.

SECȚIUNEA a IV-a

Desfășurarea intervenției

Art. 33. - În urma manifestării unor situații de urgență, după caz, se creează: raionul (zona) de distrugere; raionul (zona) incendiat (incendiată); raionul (zona) contaminat (contaminată) chimic; raionul exploziei nucleare și/sau zona contaminat/contaminată radioactiv; raionul (focarul) contaminat biologic; zona de inundații; zona de înzăpeziri.

Art. 34. - Situațiile de urgență pot fi produse de riscuri naturale, riscuri tehnologice și riscuri biologice, care prin amploare și intensitate amenință viața și sănătatea populației, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale importante, iar pentru restabilirea stării de normalitate sunt necesare adoptarea de măsuri și acțiuni urgente, alocarea de resurse suplimentare și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate.

Art. 35. - Desfășurarea intervenției cuprinde următoarele operațiuni principale:

a) alertarea și/sau alarmarea unităților și a subunităților pentru intervenție;

b) informarea personalului de conducere asupra situației create;

c) deplasarea la locul intervenției;

- d) intrarea în acțiune a forțelor, amplasarea mijloacelor și realizarea dispozitivului preliminar de intervenție;
- e) transmiterea dispozițiilor preliminare;
- f) recunoașterea, analiza situației, luarea deciziei și darea ordinului de intervenție;
- g) evacuarea, salvarea și/sau protejarea persoanelor, animalelor și bunurilor;
- h) realizarea, adaptarea și finalizarea dispozitivului de intervenție la situația concretă;
- i) manevra de forțe;
- j) localizarea și limitarea efectelor evenimentului (dezastrului);
- k) înlăturarea unor efecte negative ale evenimentului (dezastrului);
- l) regruparea forțelor și mijloacelor după îndeplinirea misiunii;
- m) stabilirea cauzei producerii evenimentului și a condițiilor care au favorizat evoluția acestuia;
- n) întocmirea procesului-verbal de intervenție și a raportului de intervenție;
- o) retragerea forțelor și mijloacelor de la locul acțiunii în locul de dislocare permanentă;
- p) restabilirea capacității de intervenție;
- q) informarea inspectorului general/inspectorului-șef/comandantului și a eșalonului superior.

SECȚIUNEA a V-a Conducerea acțiunilor de intervenție

Art. 36. - Inspectoratul General este structura națională de conducere a acțiunilor tuturor serviciilor de urgență profesionale constituite conform legii.

Art. 37. - Inspectoratul General exercită rolul de decizie în relațiile cu serviciile profesionale de urgență prin Centrul Operațional Național.

Art. 38. - Inspectoratul pentru situații de urgență județean/al municipiului București este serviciul de urgență profesionist care, prin organul său de specialitate - centrul operațional - asigură conducerea fermă, neîntreruptă și directă a subunităților de intervenție.

Art. 39. - (1) Sistemul de conducere este structura decizională cu rol de a asigura continuitatea acțiunilor de intervenție.

(2) Sistemul de conducere este alcătuit din: subsistemul decizional, subsistemul operațional, subsistemul informațional, subsistemul logistic, subsistemul de securitate și subsistemul relațiilor funcțional-organizatorice.

Art. 40. - (1) Comandantul intervenției/acțiunii este conducătorul subsistemului decizional.

(2) Comandantul intervenției/acțiunii ia decizii privind desfășurarea acțiunilor de intervenție, dă misiuni structurilor subordonate și asigură controlul îndeplinirii acestora.

Art. 41. - Subunitățile inspectoratului pentru situații de urgență județean/al municipiului București, împreună cu grupurile de suport tehnic, formează subsistemul operațional care ajută în luarea deciziilor și materializează actul de conducere în documente de conducere și pentru informare.

Art. 42. - (1) Subsistemul informațional cuprinde totalitatea informațiilor, circuitelor și fluxului informațional, precum și mijloacele de prelucrare automată a informațiilor.

(2) Toate informațiile despre situațiile de urgență provenite de la sursele proprii sau de la alte surse trebuie dirijate către punctul de comandă al unității.

(3) Pentru realizarea fluxului informațional se folosesc atât mijloacele de înzestrare, cât și sistemele și circuitele de telecomunicații din sistemul teritorial.

Art. 43. - Sistemul logistic este format din elemente specializate care realizează condițiile materiale necesare Inspectoratului General pentru exercitarea actului de conducere și desfășurarea intervenției.

Art. 44. - Subsistemul de securitate cuprinde totalitatea măsurilor și activităților care să asigure protecția sistemului de conducere.

Art. 45. - Relațiile funcțional-organizatorice sunt raporturile care se stabilesc între Inspectoratul General și comitetele pentru situații de urgență ale ministerelor și instituțiilor centrale, precum și între inspectoratele județene/al municipiului București și comitetele pentru situații de urgență.

Art. 46. - (1) Conducerea acțiunilor de intervenție, pe urgențe, se asigură astfel:

a) urgența I - de șeful gărzii de intervenție al subunității în al cărei raion de intervenție s-a produs situația de urgență;

b) urgența a II-a - de comandantul grupului de intervenție sau de inspectorul-șef, pentru inspectoratele unde nu funcționează grupuri de intervenție;

c) urgența a III-a - de inspectorul-șef în a cărui rază de competență s-a produs evenimentul;

d) urgența a IV-a - de inspectorul general al Inspectoratului General.

(2) Acțiunile de intervenție complexe din urgența I vor fi conduse de comandanții de subunități.

(3) În absența comandanților prevăzuți la alin. (1) lit. a)-d), conducerea acțiunilor de intervenție se asigură de către înlocuitorii legali la comandă.

Art. 47. - Conducerea și desfășurarea intervenției se execută de următorul personal și structuri:

a) comandantul intervenției/acțiunii;

b) grupa operativă - de regulă în urgențele a II-a-a IV-a;

c) șefii sectoarelor de intervenție;

d) gărzile de intervenție constituite din echipaje specializate pentru: stingere; căutare-salvare-evacuare; asistență medicală de urgență și descarcerare; asanare - pirotehnică; protecție N.B.C.; asigurarea acțiunilor de intervenție.

Art. 48. - (1) Comandantul intervenției/acțiunii este sprijinit în conducerea operațiunilor de intervenție de grupa operativă sau de alte persoane stabilite de acesta.

(2) După caz, în grupa operativă sunt incluși și specialiști din obiectivul afectat.

Art. 49. - Personalul prevăzut la art. 46 alin. (1) lit. a) și la art. 47 lit. d), precum și personalul de serviciu în punctul de comandă execută, de regulă, serviciul în ture ori în schimburi.

Art. 50. - În situația în care conducerea acțiunilor de intervenție revine inspectorului general (urgența a IV-a) sau se derulează acțiuni de intervenție complexe din urgențele a II-a - a IV-a la ordin, intră în funcțiune punctul de comandă mobil înaintat.

SECȚIUNEA a VI-a
Raportarea și analiza intervențiilor.
Logistica acțiunilor de intervenție

Art. 51. - Informarea comandantului și a eșalonului superior se realizează prin rapoarte operative, de intervenție și de evaluare a intervenției.

Art. 52. - (1) Logistica acțiunilor de intervenție cuprinde măsurile și activitățile organizate, planificate și desfășurate în scopul asigurării la timp și fără întrerupere cu resurse materiale necesare îndeplinirii misiunilor, menținerii în permanență a stării de sănătate a personalului operativ, a stării de funcționare a tehnicii de luptă și de comunicații.

(2) Logistica intervenției se realizează pe baza deciziei inspectoruluișef/comandantului și a dispozițiilor eșalonului superior.

Art. 53. - La organizarea logisticii se ține seama de înzestrarea unităților și a subunităților de intervenție, normele de consum, nivelul stocurilor, situația sanitar-epidemiologică a efectivelor, gradul de solicitare a personalului pentru îndeplinirea misiunilor, caracteristicile zonei de competență și de sursele de aprovizionare.

Art. 54. - Logistica acțiunilor de intervenție vizează:

a) asigurarea aprovizionării, conservării și distribuirii hranei, a antidoturilor, a echipamentului de protecție, precum și a altor materiale;

b) asigurarea echipamentului de protecție și a altor materiale;

c) asigurarea menținerii în stare de funcționare și exploatare a mijloacelor în cadrul punctelor de asistență tehnică și realizarea rezervelor de carburanți și consumabile;

d) realizarea și menținerea legăturilor cu personalul de la locul intervenției, cu forțele cu care se cooperează, cu dispeceratele unităților, subunităților, autoritățile locale, precum și cu eșalonul superior;

e) asigurarea aprovizionării cu materiale sanitare și farmaceutice, prevenirea apariției îmbolnăvirilor și acordarea ajutorului medical de urgență.

CAPITOLUL III

**Documente de planificare, pregătire, organizare, conducere, raportare,
evidență și analiză a acțiunilor de intervenție**

Art. 55. - (1) În funcție de destinația lor, documentele se clasifică în:

a) documente pentru pregătirea și organizarea intervenției;

b) documente pentru conducerea și desfășurarea intervenției;

c) documente pentru evidență, analiză, evaluare și raportare.

(2) Conținutul documentelor precizate la alin. (1) va fi stabilit prin dispoziții tehnice ale inspectorului general.

Art. 56. - Personalul Inspectoratului General și al structurilor subordonate este obligat să cunoască în părțile ce îl privesc și să aplice întocmai prevederile prezentului regulament.

Art. 57. - În baza prezentului regulament, inspectorul general emite:

a) instrucțiuni, dispoziții/metodologii, proceduri, ghiduri, precizări, reguli și măsuri de asistență tehnică, precum și norme tehnice specifice domeniului de competență;

b) reguli și măsuri de protecție a muncii, specifice pregătirii, organizării și desfășurării intervențiilor în situații de urgență;

c) norme tehnice de asistență pe timpul misiunilor, privind exploatarea și întreținerea autospecialelor, aparaturii, mijloacelor și echipamentului de intervenție.

Art. 58. - Activitatea de raportare despre acțiunile de intervenție desfășurate, precum și informarea operativă între structurile locale ale Ministerului Administrației și Internelor se fac potrivit ordinelor ministrului și ale inspectorului general.

Art. 59. - Informarea prefecților, consiliilor județene sau a Consiliului General al Municipiului București privind activitatea de intervenție în situații de urgență se asigură de către inspectorii-șefi/comandanți imediat după informarea eșalonului superior.